

N:o 24.

Af herr **H. Lindqvist m. fl.**, i anledning af Kungl. Maj:ts
i statsverkspropositionen gjorda framställning om tillfälligt
lönetillägg åt vissa inom järnvägsstyrelsen anställda kon-
torsbiträden och betjante vid statens järnvägars distrikt
och ångfärja.

Kungl. Maj:t föreslår i statsverkspropositionen till innevarande års Riksdag, att Riksdagen måtte medgifva ett tillfälligt lönetillägg, dels af 120 kronor, för år räknadt, åt all den personal vid statens järnvägar, som är stationerad i Stockholm och vissa stationer däromkring samt åt bevakningspersonalen utmed linjen mellan nämnda stationer, som åtnjuter en årlig lön af 1,080 kronor eller därunder, dels af 60 kronor åt å andra än förut uppgifna orter stationerad personal med en årlig lön af 1,080 kronor eller därunder. Härifrån dock undantaget dem som 1904 uppflyttades i högre lönegrad utan att därtill enligt reglementet vara berättigade.

Instämmande i de skäl, som af Kungl. Maj:t anförts i fråga om behofvet af tillägg i lönen för statens järnvägars betjante, anse vi dock, att de af Kungl. Maj:t föreslagna beloppen, såväl till sin storlek som med hänsyn till ortsfördelningen, icke stå i rätt proportion till de trängande omständigheter som betingat Kungl. Maj:ts framställning om och motive-
ring af anslaget.

I sitt yttrande i ärendet anför kungl. järnvägsstyrelsen, att prisen på lifsförnödenheter, vid en jämförelse mellan 1904 och 1905, icke förededde

någon tendens till sänkning, utan snarare att än ytterligare ökas. Härigenom har styrelsen för sin del framhållit, att skälen för ett lönetillägg, genom denna ytterligare stegring af livsmedelsprisen, blifvit större än någonsin förut. Och då, just genom att Riksdagen förut ansett vissa lägre lönegrader i ovillkorligt behof af lönetillägg, det icke kan vara tal om att lönerna i de lägre grader, som kommit i åtnjutande af tillägget, på något sätt ha förmåga att bära det senaste årets ytterligare stegring i lefnadsomkostnaderna, anse vi omständigheterna betinga icke blott en ökning i de af Kungl. Maj:t föreslagna beloppen, utan äfven att flera orter än de föreslagna må hänföras till gruppen med det högre tillägget.

Då den stegring af lefnadsomkostnaderna, som ägt och allt fortfarande äger rum, icke är af lokal natur, utan träffar hela landet, bör också höjningen af tillägget gälla icke endast en eller annan ort utan landet i sin helhet. Men utöfver denna allmänna af omständigheterna betingade förhöjning, kräfva förhållandena å de orter, där lefnadsomkostnaderna äro än högre, ett ytterligare tillägg. Till dessa orter äro att i första hand räkna de stora städerna Stockholm, Göteborg och Malmö, samt de med den förstnämnda staden jämställda orterna Liljeholmen, Karlberg, Tomtebodas, Norrtull, Albano och Värtan, men äfven i vårt lands nordligare delar äro lefnadsomkostnaderna synnerligen högt uppdrifna och kräfva ett extra tillägg utöfver det allmänna.

Då det emellertid vid beviljandet af lönetillägg är viktigt, icke blott att tillägget till sin storlek motsvarar det oundgängligaste behofvet, utan äfven att det utgår till alla de lönegrader, som däraf äro i behof, ha vi ansett att gränsen uppåt, af Kungl. Maj:t föreslagen höjd från 960 till 1,080 kronor, bör sättas till lägsta lönegraden 1,200 kronor, om alla de, som äro i trängande behof af tillökning, skola anses ha kommit i åtnjutande däraf.

Det undantag från bekommandet af tillägget, som af Kungl. Maj:t gjorts för dem, hvilka enligt Kungl. brefvet af den 22 juni 1904 uppflyttats i högre lönegrad, anse vi ej välgrundadt, ty de, som genom detta bref erhållit rätt till uppflyttning i högre lönegrad, tillhöra statens järnvägars lägst aflönade personal, och deras ekonomiska ställning är oaktadt denna uppflyttning fortfarande så ogynnsam, att de ej böra beröfvas det åt öfrig personal föreslagna tillägget.

Slutligen vilja vi påpeka, att organisationer af statens järnvägars personal gjort framställning om att för *alla* dem, som enligt gällande stat åtnjuta ett årligt arfvode af 1,200 kronor eller därunder, måtte tilldelas

en tillfällig löneförbättring, per år räknad, af 180 kronor, hvilket belopp sålunda torde böra betraktas vara det minsta, ifrågavarande personal själf anser erforderligt, om det värsta missförhållandet i fråga om lönens otillräcklighet skall anses afhjälpt. Ehuru skäl för befogenheten i denna framställning torde kunna föreläggas, ha vi dock, i likhet med Kungl. Maj:t, ansett det lämpligt, att ett visst högre tillägg tilldelas personalen på vissa angifna orter, utöfver det som skall utgå för landet i öfrigt.

På grund af ofvan anförda skäl och med åberopande i öfrigt af den motivering, som ligger till grund för Kungl. Maj:ts proposition, tillåta vi oss hemställa,

att Riksdagen, med ändring af hvad Kungl. Maj:t i ärendet föreslagit, ville besluta:

att ett tillfälligt lönetillägg af 120 kronor, för år räknadt, må under år 1906 af trafikmedel tilldelas de inom järnvägsstyrelsen anställda kontorsbiträden och de betjante vid statens järnvägars distrikt och ångfärja, som åtnjuta en aflöning af 1,200 kronor och därunder, detta gällande jämväl den personal som på grund af Kungl. Maj:ts nådiga bref af den 22 juni 1904 uppflyttades i högre löneklass utan att, enligt de för uppflyttning i löneklass gällande allmänna grunder, hafva varit från och med år 1906 berättigad till dylik uppflyttning;

att därutöfver ett tillfälligt lönetillägg af ytterligare 60 kronor för år må under år 1906 af trafikmedel tilldelas de af ifrågavarande kontorsbiträden och öfriga betjante som äro stationerade i Stockholm, Liljeholmen, Karlberg, Tomtebodas, Norrtull, Albano, Värtan och stationerna från och med Bräcke och norr därom samt, hvad banafdelningen angår, jämväl bevakningspersonalen utmed linjen mellan nämnda stationer äfvensom de kontorsbiträden och öfriga betjante som äro stationerade i Göteborg och Malmö;

att äfven sistnämnda lönetillägg må tillkomma den i nådiga brefvet af den 22 juni 1904 omförmälda personal; samt

att båda nu ifrågavarande lönetillägg icke skola

utgöra hinder för uppbärande af vare sig särskildt tilläggsarfvode eller aflöningsförbättring, som enligt gällande bestämmelser kan tillerkännas vissa tjänsthafvare eller därest allmänt dyrtidstillägg skulle tilldelas statens tjänstemän och betjante, sådant dyrtidstillägg, hvilket dock icke får beräknas å förberörda lönetillägg.

Stockholm den 24 januari 1906.

Herm. Lindqvist.

<i>A. J. Christiernson.</i>	<i>Nils Persson.</i>	<i>Viktor Larsson.</i>
<i>L. J. Carlsson.</i>	<i>E. A. Leksell.</i>	<i>F. W. Thorsson.</i>
<i>Bernh. Eriksson.</i>	<i>E. C. Kropp.</i>	<i>N. Edv. Lindberg.</i>
<i>Hjalmar Branting.</i>	<i>Ernst Blomberg.</i>	<i>Aug. Nilsson.</i>
